

(1) FERDAKAREN

Ola gie seg i vei ut i det store landskap

Mel.: Håvard Hedde

Jeg kalles Ola Frende og er en ferdakar,
og silkestrå og løvetann er mine fotefår,
og kløveren min eng og krypfredløs min vugge
og brudeslør min seng.

Så tar jeg disse vekster og binder meg en krans.
Så trår jeg muld og mose som om det var en dans
med kløver til og fra, jeg legger meg i engen
og teller fire blad.

Så er jeg Ola Frende og vil på frenders vis
forære deg som krone min enkle visdoms pris,
at frendeløs er den / som aldri flettet kransen
og ga den til en venn

(2) VÆR HILSET, FRENDE!

Ola ønskes velkommen blant likesinnede

*Mel.: Den dag kjem aldri
el. Og mannen ville fra nissen flytte*

Vær hilset, Frende, i gjestfri sfære!
Vi vil fremelske, vi vil frembære
den edle tanke at vi er ett
med samme plikter og samme rett,
med samme plikter og samme rett!

Vi gjester tiden i jordens haver
og høster villig naturens gaver!
Vår fremtid spirer, vår samtid gror
og gir oss livsflor ved våre bord,
og gir oss livsflor ved våre bord!

La nektar sitre, la grøden vekke
forviste drømmer i rad og rekke!
La fare ufred og uvetts rus!
Vær hilset, Frende, i Frenders hus!
Vær hilset, Frende, i Frenders hus!

(3) NORGES LØVE

*Ola leter etter den norske folkesjelen
og gjør et eksotisk funn*

Mel.: Svarterabben

Ikke er jeg ulv, men heller ikke lam,
folk og fe kan være trygge.
Ikke er jeg vill, men heller ikke tam,
også sola kaster skygge.
Selvrådig opp og villrådlig ned,
én dag i storm og én dag i le.
Tramp meg bare ei i støvet, da er jeg Norges løve!

Ikke er jeg gaupe, heller ikke katt,
mine klør er langtfra kvasse.
Jeg er samme karen både dag og natt,
ingen tue velter lasset.
Månen er ny og månen er ne,
én dag i storm og én dag i le.
Sett meg bare ei på prøve, da er jeg Norges løve!

Ikke vet vel du, og ikke vet vel jeg
hvem som bærer dyrets merke,
men jeg kalles mangt langs denne landevei
når det krongler seg på tverke:
Esel! og Svin! og Rotte! og Mus!,
men om du kommer hit til mitt hus
skal jeg vekke opp de døve, da er jeg Norges løve!

(4) DET STO ET TRE I VEIEN

Ola ser byråkratisk avgjørelser satt ut i livet

Mel.: Det var en lørdag aften

:/: Det sto et tre i veien så veien fikk en sving. :/
:/: Det sto et tre i veien her og gjorde ingenting. :/:

:/: Så falt et blad i hodet på stedets ingeniør. :/
:/: Og dermed ble det snakket om hva treet faktisk gjør. :/:

:/: Det kaster sine blader og kanskje også kvist. :/
:/: Og vi må rydde kvist og kvast og det er ganske trist. :/:

:/: Og treet står alene med ingen skog omkring. :/
:/: Og tenk på alle farene som følger med en sving. :/:

:/: Det sto et tre i veien, det står der ikke mer. :/
:/: Og nå er veien rett og fin for mange, mange fler. :/:

:/: Et gammel tre er borte, de kaller det fornuft. :/
:/: Nå haster vi forbi der for det er så dårlig luft. :/:

(5) DEN BYRÅKRATISKE SAMARITAN

Ola erfarer at noen av oss må foreta vanskelige valg

Mel.: Når trollmor har lagt sine ...

Jeg flytter på brikker og hoder og tall,
et spill som er mitt alene.
Og mange kan vente tilfeldige fall,
de sitter i natten sene.
Ai-ai-ai-ai-sukk...ai-ai-ai-ai-sukk...
de knytter sine hender...ai-ai-ai-ai-sukk...

Når tallflommen bruser i tåke og fokk
må jeg være reformator.
Når bunnlinjen rødmer beskjemet i sjokk
forkynner Sankt Kalkulator:
Ai-ai-ai-ai-sukk...ai-ai-ai-ai-sukk...
jeg toer mine hender...ai-ai-ai-ai-sukk...

Jeg nedlegger hjerter med hevet pamflett
og kutter i bryst og galle.
Vår helse blir best om vi holder budsjett,
i snitt er det sunt for alle.
Ai-ai-ai-ai-sukk...ai-ai-ai-ai-sukk...
jeg folder mine hender...ai-ai-ai-ai-sukk...

>>>

(6) BIKKJA OG JEG

Ola møter en kar som er ute og lufter bikkja, eller er det omvendt?

Mel.: Å jänta å ja (Värmlandspolka)

Og bikkja og jeg, og bikkja og jeg
trekker hverandre på en landevei.
Og bikkja og jeg, og bikkja og jeg
trekker i hver vår ende...
Og skulle hun få ferten av en hestelort
da gjelder det å våkne, for da går det fort,
og du må styre unna, ellers er det gjort,
og monsteret får karantene!

Og bikkja og jeg, og bikkja og jeg
terger hverandre på en landevei.
Og bikkja og jeg, og bikkja og jeg
terger i hver vår ende...
Når jeg vil gå mot øst vil bikkja gå mot vest.
Når jeg vil gå til sengs vil bikkja holde fest.
Og det går ikke an at nabo'n får en gjest,
han ha kke noe der å gjøre!

Og bikkja og jeg, og bikkja og jeg
savner hverandre på en landevei.
Og bikkja og jeg, og bikkja og jeg
savner i hver vår ende...
For hun har sett ei padde i en søledam
og naborakker'n her som ikke eier skam,
mens jeg har sett en revebjelle i sin ham,
og det er like før den ringer!

Og bikkja og jeg, og bikkja og jeg
digger hverandre på en landevei.
Og bikkja og jeg, og bikkja og jeg
digger i hver vår ende...
Men finns det her ei jente som er god og rund
så er jeg kjekk og grei med egen gård og grunn,
her har du gode sjanser om du er en hunn ...
og alltid logrer når jeg kommer!

(7) ROTTA I RINGEBU

Ola møter en ydmyk sjel som lever for en drøm

Mel.: Hu Lisa hadde så streng en fader

Jeg driver dagstøtt i bakgårdsgater
og samler flasker og henslengt skrot.
Jeg viker unna og lukker flabben,
så alle tror jeg er idiot.
Jeg har et krypinn av papp og filler
bak skyggestier, innunder bru,
og gatefolket har gitt meg navnet,
jeg kalles Rotta i Ringebru!

Det har seg slik at det bor en engel
med lyse lokker i Gudbrandsdal'n.
Hun har en grønnkvast i vinduskarmen
og steller pent med et jentebarn.
Og veslejenta er blid og fager,
jeg har nå sett a' så vidt det er,
jeg står i skauen, for svarte rotter
skal ikke komme de to for nær. >>>

Jeg veit det stunder mot disse tider
da jeg skal møte ei anna makt,
da blir det skinnende rosa-vakkert
med blondekanter i valsetakt.
På trammen legger jeg mine kroner
til engledatter og englefru.
Snart skal jeg ligge i godsværskyer
og sende sola til Ringebru.

(8) VEIVALG

*Ola kommer til en avkrok, Løkkelia,
og får råd om veien videre*

Mel.: Den bakvendte visa

På Løkkeli-stranda er satt opp en pil
og vindene vet hvor den peker.
Betenke deg, Frende, og ta deg en hvil,
den er bortkommen som går og reker.
Ved Løkkeli-vann / slår tiden mot strand
og henimot lunden går hun og han.

I Løkkeli-lunden er torner og kratt,
men innerst det mykeste leie,
et sted du kan hvile når dagen blir natt
og du drømmer deg alle slags veie.
I Løkkeli-lund / på gryende grunn
vil pilen gi stien for han og hun.

Og Løkkeli-stien er jegerens tråkk
med knudrete røtter og stener,
du speider alene, men driver i flokk,
du er jeger og herre og tjener.
På Løkkeli-sti, ubendig og fri,
mot ytterste tinde og høyt amfi!

På Løkkeli-fjellet der er det en bre,
det sies den kalver og smelter.
Men det skal du vite at det som kan skje
ser du først når strukturene velter.
Til Løkkeli-fjell, dit går du nok lell,
du når vel til gards før det lir mot kveld.

(9) ANNES JENTER

*Ola hyller moderne, selvbevisste jenter,
for hva skulle vi gjort uten dem?*

Mel.: Anne Knutsdotter

Vi digger Anne Knutsdatter,
hun var bestemor
til Fandens oldemor!
Og hun var ikke tander
og hun var ikke lat,
men av fir` og tju` karat!
Og hun fikk bare...
jenter, jenter, Annes jenter,
jenter, jenter, Annes barn!

>>>

Hun bodde på en plass
der hvor ingen skulle tru
at bilen kunne snu,
men plassen va`kke mindr` enn
at hun på enkelt vis
kunne fø en gammel gris!
Men ellers var det...
jenter, jenter, Annes jenter,
jenter, jenter, Annes barn!

Hun snudde på sin skilling
og spinte på sin rokk
da hun var naken nok!
Hun saltet sild i tønner
og sukret barkebrød,
og hun fant seg frø å strø!
Og alle ble de...
jenter, jenter, Annes jenter,
jenter, jenter, Annes barn!

Og dermed ble det mødre
til alle og enhver,
og mat og klaps og klær!
Og vi kan benkes sammen
og sitte under tak
på vår egen brede bak!
Så takk og pris for...
jenter, jenter, Annes jenter,
jenter, jenter, Annes barn!

(10) STORE LILLE LOTTE

Ola møter foreldre med - sier de - et vidunderbarn!

Mel.: Lille Lotte

Lille Lotte var så pen,
penere enn Lise.
Mange mente at hun var
nesten til å spise.
Pyntet pent fra topp til tå.
Og de strødde sukker på.
Slik var lille Lotte,
nesten fylt de åtte.

Lille Lotte sang så pent,
penere enn Lise.
Alt hun gjorde, alt hun sa
fikk vi i reprise.
Mange mente hun var best,
mamma, pappa aller mest.
Slik var lille Lotte,
nesten fylt de åtte.

Lille Lotte ble så stor,
mye størr` enn Lise,
kunne gå til dekket bord
spådde ekspertise.
Og mens Lise satt der dum
i sitt lille pikerom
drømte lille Lotte
audiens på Slottet.

>>>

Lille Lotte sto så fram
for å få pokalen,
visste hun var best hos flest,
øvet takketalen.
Dagens stjerne: Gullet Gro!!
Lille Lotte nummer to!
Stakkars lille Lotte
gjemte seg i kottet.

Lille Lotte, nesten ni,
kastet pyntekjolen,
vraket ugreit drømmeri,
ville gå på skolen,
ville bli som barn på ny,
springe, klatre, krype, fly!
Vi er glad hun måtte,
store lille Lotte!

(11) BAGATELLUS, VÅR KLODE

Ola møter barn med en tvilende tro på de voksne

Mel.: Tre søte småbarn

Vi har adresse i Melkevei`n,
Signe og Samson og jeg og Stein.
Stjernene lokker bak dis og sky,
solen er gammel og månen ny.
Hver i sin grend
klamres til den,
kloden Bagatellus, vugge og venn.

Her er det frodig og trygt og lunt,
det er så sikkert som gress er brunt.
Her er vi mange med borg og slott,
det er så sikkert som blod er blått.
Men likevel,
be for deg selv:
Kjære Bagatellus, fly oss i kveld!

(12) AKKURAT PASSE

Ola låner øre til et barn med gode svar

Mel.: Å jeg vet en sangfugl

De kaller meg liten, de kaller meg stor
og mener jeg ligner på far eller mor.
Men jeg er i verden en egen modell
og ligner sånn akkurat passe meg selv.

De kaller meg frodig, de kaller meg tynn.
Så sukker de sammen og si`r det er synd.
Men jeg er den samme fra morgen til kveld
med akkurat passelig plass til meg selv.

De kaller meg enkel, de kaller meg glup,
og skillet skal være et drabelig stup.
Slik tenker den sleipe som søker seg trell,
vi andre er akkurat passe oss selv.

Hver tanke jeg tenker er bare i meg,
for inni mitt hode der finns bare jeg.
Og spør du meg ikke så svarer jeg lell
at jeg har det passelig bra som meg selv!

(13) BLYFRI OG RØDVIN

Ola erfarer en lokal, selvutnevnt verdensmester, vellykket ... men hva så?

Mel.: Eg gjette Tulla

Jeg er i farta fra første stund
når andre fomler om morran.
Jeg spekulerer i gård og grunn,
og jeg har kufanger foran.
Jeg er så fin, jeg er så fin,
jeg er så livat og dø-fin
og går på blyfri og rødvin.

Jeg skygger unna uleilighet,
for jeg har nok med mitt eget.
Jeg vokter vel hva jeg kan og vet
og bygger gjerder mot kveget.
Jeg er så fin, jeg er så fin,
jeg er så livat og dø-fin
og går på blyfri og rødvin.

Jeg smiler bredbent når saker skjer,
for jeg er kjendis med kjærre.
Jeg demonstrerer når alle ser
at livet kunne vært verre.
Jeg er så fin, jeg er så fin,
jeg er så livat og dø-fin
og går på blyfri og rødvin.

Jeg er en kløpper på mat og vin,
der må man slett ikke slumpe.
Jeg dekker opp med damask og lin
og prima pølse med lompe.
Jeg er så fin, jeg er så fin,
jeg er så livat og dø-fin
og går på blyfri og rødvin.

Jeg bor i Snarveien 1 til 12,
og der på Slottet i midten
har mine eks`er og barnetroll
tatt hånd om all sulamitten.
Jeg er så fin, jeg er så fin,
men jeg står nederst på listen
og har et kryp-inn på kvisten.

(14) VÅRVISE

Ola hyller våren, årstiden for forventning, fornyelse og lek

Mel.: Alle fugler.

Kjenn den milde vårens vind / svale om din panne!
Solens bluss på rosenkinn / spredes over landet!
Lerkelek og sisikspill / leder sinnet dit du vil!
Kast deg ut i vårens drill! Fryd deg, venn og granne!

Livet våkner opp og kryr, dagene blir lange!
Våren er et eventyr, kan man mer forlange?
Dronningvesen, drott og dreng, hver som sov i vårens seng;
du er selv naturens streng, ikke livets fange!

Vågespill og brytningstid, nye allianser,
hjerterbank og fugleflid, frihet og romanser!
Yr og ør og lett på skrå! Se der går jo «Lett-på-tå»!
Aldri etter her og nå / får du slike sjanser ...

(15) SYNG EN SOMMER!

Ola priser sommeren, årstiden der livet har sitt høydepunkt, og det er lett å vandre

Mel.: Jeg er havren

Syng en sommer; la oss stemme i
livets egen gledesmelodi!
La den runge over vei og vang
om og om igjen, den gamle sang!

En gang i et lite bekkedar;
toner fra den sommeren som var ...
En gang unge skudd på gamle trær,
synger om den sommeren som er ...

En gang rører livet ved et strå,
ingen av de minste er for små ...
En gang ruller mektig over land
kraften fra en veldig skaperhand ...

Syng en sommer; la oss stemme i
livets egen gledesmelodi!
Still som sanger i det store kor!
Syng en sommer, du er barn av jord!

(16) HØSTTREFF

Ola priser høsten, årstiden for ettertanke og modning

*Mel.: Hu Lisa hadde så streng en fader
el. Jeg plukker fløjlsgress*

Her gikk en vår over fagre lier,
og frø har vandret for vær og vind ...
En sommer åpnet for svermerier,
et frø på vandring er visen min ...
Se livet gir oss med åpne hender,
en løvverkshilsen fra høstens brann!
Vi møter nye og gamle venner
i samme ærend - på Tidløs strand!

Gi meg en høst under bjørkeløvet
som flammer opp fra en mett jord
for så å flagre sin vei mot støvet
og vekke minner i gamle spor ...
Se livet gir oss med åpne hender,
en løvverkshilsen fra høstens brann!
Vi møter nye og gamle venner
i samme ærend - på Tidløs strand!

La vint`ren komme med hvite graner,
hver enkelt av dem en orkidé ...
Den sanne vandrer er den som aner
den nye vår under stille sne ...
Se livet gir oss med åpne hender,
en løvverkshilsen fra høstens brann!
Vi møter nye og gamle venner
i samme ærend - på Tidløs strand!

(17) VINTERSKATTEN

Ola hyller vinteren, årstiden for drømmer og erindringer under en hvit kappe

Mel.: Gagnløysa

Nå drysser det fra oven det hviteste av hvitt og Herrens tanketårer er det neppe.
Det gamle er lagt bak oss og vi er alle kvitt, og snøkrystaller gjør vårt vinterteppe.
Nå er det vinterdvale i sinnelag og hi.
Nå dekkes til vårt løvfall og fotefar på sti.
Naturens lys tar hvile under skjeppe.

Nå sover alle spirer og drømmer seg en vår, og du og jeg har tent et lys i natten.
Vårherre holder styr på at årstids-klokka slår.
men du og jeg bestemmer her på knatten.
I pakt med gode minner har vi satt våre frø, og under dette teppe av uforferdet snø der skinner den i mulden, vinterskatten!

(18) UNNSKYLADELS

Ola lærer oss et ord det er godt å ta med seg

Mel.: Uppå fjellet (Hu hei ..)

Her er et ord du skal huske på:
Unnskyladels! Unnskyladels!
Det gjelder store, det gjelder små:
Unnskyladels! Unnskyladels!
Hvis en du kjenner er snill og blid og du er pottesur da skal du si:
Unnskyladels! Unnskyladels!

Hvis du har tråkket på ømme tær:
Unnskyladels! Unnskyladels!
Og plukket naboens bringebær:
Unnskyladels! Unnskyladels!
Hvis du har ertet din beste venn og kanskje gjort det om og om igjen:
Unnskyladels! Unnskyladels!

Hvis du har skremt no´n og gitt dem sjokk:
Unnskyladels! Unnskyladels!
Hvis du har lurt til deg mer enn nok:
Unnskyladels! Unnskyladels!
Hvis du har løyet for bare gøy og nasket andre sine sukkertøy:
Unnskyladels! Unnskyladels!

Hvis det du angrer er ærlig ment:
Unnskyladels! Unnskyladels!
Da er det aldri, min venn, for sent:
Unnskyladels! Unnskyladels!
For alt du gjorde av dumt og slemt er kanskje visket ut, men sjelden glemt:
Unnskyladels! Unnskyladels!

(19) OM NOA VAR NORSK

Ola gjør seg tanker om annerledes-landet

Mel.: Så knytter jeg tråd (folketone)

Om Noa var norsk
var arken en færing og lasten var torsk,
og målet var Bergen med bøtter av vann
der innfødte heiet og hoiet om Brann..!?
Da stakk han mot Ararat til det sa stopp
:/: på Ulrikens topp. :/:

Og Noa ble glad
og stemte en cithar han fant der og da,
og plantet en vinstokk på Fløibaneland,
og sendte en due til Lungegårdsvann.
Og resten ble sluppet prisverdig diskret
:/: som torskefilet. :/:

Om Noa var god,
var fru´n desto bedre, det må vi jo tro...
Hun sydde seg serk av den fineste lin
og den gjemte Noa, og sa hun var fin...
Så fristet de skjebnen i regnskapets by
:/: med ny paraply. :/:

Men dommerne sa:
En cithar skal stemmes av folk herifra!
Og bunaden der er en tarvelig kjøl!
Og dua di skiter! Og her har vi pol!
Og torsken skal skjæres kot´lettvis til gagns,
:/: og ikke på langs! :/:

Da bar det mot nord
med Gubben og Gamla og vrakfisk om bord!
Og skipskatta fikk seg en due til kvelds!
Og bannord slo stifen og endte til fjells!
Nå bor han i hullet i Torghattens brem
:/: og jager oss hjem! :/:

(20) SAMSPILL

Olas møte med et nært, men motløst medmenneske

Mel.: Ifjor gjett` eg geitinn

Så tenner vi lyset, så nører vi flammen.
Så sletter vi tanken, så tier vi sammen.
Og det er det store og det er det lille:
vi spant våre tråder til ett i det stille.

Så stenger vi døren og lukker hver rute.
Vår tid er her inne og ikke der ute.
Og det er det lille og det er det store:
vår tråd er av gjerning og ikke av ordet.

Jeg kan ikke love deg annet enn dette
å bære vårt nøste med vrange og rette.
Og det er det første og det er det siste:
vår tråd er den grunnstreng som aldri vil briste!

(21) KJØPEFESTEN

Ola fristes av tilbud det er vanskelig å si nei til

Mel.: Å jeg vet en seter

Har du ikke penger
må du ikke lenger
vente på din gasje
eller apanasje,
du kan få kreditter,
det er slikt som smitter
om du har en ønskeliste
lang-lang-lang!
Kjøp deg mobil,
spark eller bobil,
slå til på bamsen
som selger´n vil flå!
Alt er billig,
banken er villig,
renter og avdrag kan bikkja få!

Unn deg eventyrer
for no´n små gebyrer!
Selve paradiset
sendes i reprise!
Adam kysset Eva,
dermed fikk han snev a´
no´ som ga dem ungeflokken
lang-lang-lang!
Prima bleier,
barneposteier
gis nesten bort
om du kjøper en pall!
Dyreleker
preker og breker,
de er forvist fra sin egen stall!

Tenk deg hvilken lykke!
Du skal få et smykke
om du bare sier
at en inner-tier
venter alle kunder
av et blankt vidunder
med en grei betalingsplan så
lang-lang-lang!
Er du «sporty»?
Litt over «forty»?
Da kan vi gi deg
din ungdom på ny!
Alt som henger
strammes med penger,
løft deg og lev på en rosensky!

(22) OLE KOPP

*Ola har opplevd en av Oslos beste originaler
Ole Kopreitan (1937-2011)*

Mel.: Verdens største idiot

Han har vitterlig fortjent ei vise,
Ole Kopreitan fra heromkring.
Livet levner ingen lutter lise,
Ole satte djerne ting i sving:
Mot atomvåpen og sabelrasling
med en krambod-stand på fire hjul,
uten sans for fisleri og tasling
fløy han freidig, fredens hvite fugl!

Rett nok smilende, men klar i tale
sto han årvisst fram på Karl Johan,
satte setet opp for tribunalet
om hva mulig er med uforstand:
Tenk deg krigeren frenetisk svoren
i et sinnsforvirret ragnarokk!
Vi kan selvutslette hele jorden
hundre ganger, er vi gale nok!

Ole vandret flittig dette ærend
med sitt flyveblad og «button-shop»,
vennlig nisse-skjegg og ditto væren,
viden venne-kjent som Ole Kopp.
Skal vi tro om slike originaler
at de hver og en er pine gal?
Nei, her gikk hos oss en folketaler
som for visst var internasjonal:

Troppet opp i store konferanser,
strengt asketisk, men med intellekt,
og de mest humane preferanser,
han fikk hederspriser og respekt.
Hvorom allting er og tenkt og villet,
fanget inn i tidens tette garn,
alt sprang ut fra vogna som han trillet,
og der lå en gang hans egne barn...

(23) FRENDE FRANS AV ASSISSI

*Ola har tanker om Solsangens far,
hans vandring og forbilde*

Mel.: Så knytter jeg tråd (folketone)

På menneskets ferd
skal vandreren søke sin plass og sitt verd.
Han stiller sin tørst ved de farendes brønn,
der kommer det til ham en eldgammel bønn
for rettskaffen framferd og from karakter.
Og vandreren ber, og vandreren ber:

Jeg takker for sol,
for vannet og gresset og markens fiol.
Jeg takker for månen og stjernenes glans,
for luften og været som skjerper min sans.
Jeg takker for jorden og grøden og alt,
for sødme og salt, for sødme og salt.

>>>

Jeg takker igjen
for denne din kilde, du vandrerens venn.
Jeg takker for lyset og alt som er til,
for frender som varmes ved forsynets ild.
Jeg akter ved alt jeg har inderlig kjær
at Altet er nært, at Altet er nært.

(24) SMÅSANGEN

Ola kommer på en fin tanke: en gang barn, alltid barn

Mel.: Vi går över daggstänkta berg

En gang vi ei lenger er små, fallera,
med veldig vei fra hodet og til tå, fallera,
:/: da vil vi fortsatt danse
og svinse litt og svanse
og være i leiken som barn, fallera. :/:

Vi vil ikke krige og slå, fallera,
og ikke verken klype eller klå, fallera,
:/: da vil vi heller danse
og svinse litt og svanse
og være i leiken som barn, fallera. :/:

Vi vil ikke juks eller fjas, fallera,
og heller ikke sladring eller mas, fallera,
:/: da vil vi heller danse
og svinse litt og svanse
og være i leiken som barn, fallera. :/:

Vi har alle i oss et barn, fallera,
selv når vi står der voksen og erfar'n, fallera,
:/: så vi kan fortsatt danse
og svinse litt og svanse
og være i leiken som barn, fallera. :/:

(25) Å KOMME TIL GARDS

Ola, ferdakaren, er framme etter sin første store vandring

Mel.: Jeg råde vil alle

Å komme til gards er et mål for oss alle
når ferden er omme og dagen på hell.
Jeg børster mitt veistøv i solstrålefallet
og bys inn til ferda-rast lenge og vel.
Jeg hilses med ære / blant kjente og kjære,
og benkes blant frender
fra sådanne stender
der ingen er konge og ingen er trell.